

ΕΣΩΤΙΚΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΜΥΘΕΝΙΑ ΤΑΣΕΙΣ

ΣΤΗΝ ΟΚΕΙΡΕΜΕΝΗ ΝΕΚΡΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΜΟΓΓΟΛΟΥ

Ἡ Σουλτάνα Τάξ-Μαχάλ-Μπέ-γκαν.

Διάφορες πόλεις, ἡ Φατεχπούρ—Σικρί, Ἄγρα, Λαχόρ, Δελχί, ὑπῆρξαν κατὰ διάφορες ἐποχὰς πρωτεύουσες τῆς μεγάλης Μογγολικῆς αυτοκρατορίας καὶ ὅλες διατηροῦν ὡς τὰ σήμερα τὰ ἴχνη τῆς δυναστείας τῶν Μεγάλων Μογγόλων μοναρχῶν, ἀπὸ τοὺς ὁποῖους πρῶτος ὑπῆρξε ὁ Μπαϊμπάρ στὰ 1526 καὶ τελευταῖος ὁ Ἀλαμγίρος Β' στὰ 1759, μετὰ τὴν δολοφονία τοῦ ὁποῖου ἔλαβε τέλος καὶ ἡ δυναστεία τῶν.

Ἡ Φατεχπούρ—Σικρί, ἡ σπουδαιότερη ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς πόλεως ποὺ ὑπῆρξαν πρωτεύουσες τῶν Μεγάλων Μογγόλων, ἔχει μείνει ὡς σήμερα ἐντελῶς ἀνέστη καὶ προσεγγεῖ σὺν ταξιδιωτῇ βαθεῖα καὶ ἀληθομένη ἐντύπωσι. Τὸ ἀνάκτορο τοῦ Μεγάλου Μογγόλου, τὸ φρούριον, τὰ μέγαρα τῶν εὐγενῶν, τὰ σπῆλαια, ἡ ἐκκλησίαι, ἔχουν μείνει ἀκριβῶς ὅπως ἦσαν. Μέσα ὅμως σ' αὐτὰ δὲν κατοικεῖ περὶ κανεῖς. Πραγματικῇ νεκρῇ πολιτεία, τὴν ὅποια νομίζε κανεῖς, ὅτι κάποιο κακὸ πνεῦμα ἐξήλωσε ἔτσι. Ζοῦν μόνο τὰ κτίρια. Οἱ αὐτοκράτορες, οἱ ὑπουργοί, ἡ σουλτάνη καὶ ἡ μπαγιαντέρες, οἱ στρατηγοί, οἱ πολεμισταὶ καὶ οἱ δοῦλοι ἀφανίστηκαν, κοιμῶνται βαθεῖα στὴ γῆ τὸν αἰῶνα θάνο τους. Τὰ κτίρια ὅμως αὐτὰ ποὺ σεβάστηκαν ὁ χρόνος, εἶνε φανταστικῆς ὁμορφιάς καὶ ἀπιστεῖται πλούτου.

Τότοις πόλεις ὀνειρώδους πλοῦτον καὶ διαθερῆς ἐρημιάς, μονάχα στῆς Ἰνδίας μπορεῖ νὰ δῇ κανεῖς. Παλάτια, φρούρια, κτήρια, τζαμιά, ὅλα βρισκονται στὴ θέσι τους. Καὶ οὔτε ψυχὴ ἀνθρώπου.

Ἡ Φατεχπούρ—Σικρί, βρισκεται εἰκοσι χιλιόμετρα μακριὰ ἀπὸ τὴν Ἄγρα καὶ εἶνε χτισμένη ὁλοκληρῇ ἀπὸ κόκκινη πέτρα. Τὴν περιχέουσιν ψηλὰ τεῖχη καὶ μπαίνει κανεῖς σ' αὐτὴ ἀπὸ μιὰ ἐπαύρινη ὀχρὰ πύλη. Μόλις μῆτε σ' αὐτὴ, βρίσκεσθε σ' ἓνα ἀληθινὸ ὀνειρώδες περιβάλλον. Βλέπετε μιὰ πόλιν, χτισμένην πρὸ τετρακοσίων καὶ πλέον χρόνων, ἱερά καὶ ὅλα, ἀνοίκιστη, ἀνέστη, ἀλλὰ καὶ ἀκατοίκητη. Ἐνὰ ἀλλόκοτον δόξος σὰς καταλαμβάνει τότε, ἔχετε τὴν ἐντύπωσιν ὅτι πλανῶσθ' μέσα σ' ἓνα μαγεμένο περιβάλλον καὶ περιμένετε ἀπὸ στιγμή σὲ στιγμή νὰ δῆτε νὰ παρουσιάζονται ἐμπρὸς σας σκιάς καὶ φαντάσματα, αὐτοὺς ὁ ἴδιος ὁ τρομερὸς Μεγάλος Μογγόλος, μετὰ τὴν λαμπρὴ συνοδεία του...

Νὰ τώρα τὰ ἀνάκτορα τοῦ Μεγάλου Μογγόλου: Φαντασθῆτε μιὰ ἀτελείωτη σειρά αἰθουσῶν, στοῶν, ἐξωστοῶν, αὐλῶν, κήπων. Νὰ ἡ αἴθουσα τῶν ἀγαθῶσεων, στὸ πρῶτον κατώτατον. Ὁ αὐτοκράτωρ ἔπαιρνε θέσι στὸ κέντρον τῆς αἰθούσης, καθήμενος σπὸν ἀπὸ μαῖον μίσμαρον θρόνον του, πάνω στὸν ὁποῖον ἐποθετοῦντο χρυσοστόλματα καὶ ἀδαμαντοκόλλητα μαξιλαράκια, γὰρ νὰ γίνετα ἀναπαυτικότερος. Τὸ αὐτοῦ εἶνε στρογγύλον μετὰ πλάγους καὶ ἔχουν ἐξαιρετικὴ ποιότητα χρωμάτων. Πάνω στῆς πολυχρῶμης αὐτῆς πλάγους οἱ αὐτοὶ ἔπαιρναν συχνὰ «σκῆμα», γὰρ νὰ διασκεδάξῃ ὁ αὐτοκράτωρ. Μετὰ τὴν διαφορά, ὅτι τὰ «σκῆμα» τοῦ σκασιῶ αὐτοῦ δὲν ἦσαν, ὅπως συνήθως, ξύλινα, ἀλλὰ... ζωντανὸ ἀνθρώπου! Τοὺς βασιλεῖς, τῆς βασιλοσύνης, τοὺς ἐπιστάς, τοὺς βασιμωτῆς καὶ τὸν διὸν μεριδίων τοῦ σκασιῶ αὐτοῦ τοὺς ἐδιόλεγε ὁ ἴδιος ὁ αὐτοκράτωρ ἀπὸ τοὺς ἴδιους τοὺς αὐλοῦς του. Οἱ παῖδα ἦσαν ἐπίσης ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ τῆς Αὐλῆς τοῦ Μεγάλου Μογγόλου. Ἐποθετοῦσαν λοιπὸν ἐπ' αὐτῶν τὸν ἥρωός των ὅπως ἤθελαν καὶ ἐκείνοι μετεκρινόντο πάνω στῆς πολυχρῶμης πλάγους τῆς αἰθούσης, ἀναλόγως μετὰ τῆς διαταγῆς τοῦ ἐλάμβαναν.

Πολλὲς φορὲς ἔπαιξε σκάκι καὶ ὁ ἴδιος ὁ αὐτοκράτωρ. Λέγετα μάλιστα, ὅτι μιὰ παρτίδα σκασιῶ, στὴν ὁποία εἶχε λάβει μέρος ὁ

(Ἐντύπώσεις ἀπὸ τῆς περιγραφῆς του στῆς Ἰνδίας τοῦ Ἰταλοῦ μυθιστοριογράφου Ἀρνάλδο Φραγκκαρέλι).

αὐτοκράτωρ Ἀκμπάρ, διήρκεσε πέντε ὁλόκληρες ἡμέρες! Ἀρχίζαν τὸ παίγνδι μετὰ τὴν ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου καὶ μάλιστα ἔδινε ὁ ἥλιος τὸ ἀριστερὸν γὰρ νὰ τὸ συνεχίσουν τὴν ἐπομένη. Τόσο δὲ πολὺ ὀργιστῆκε ὁ αὐτοκράτωρ Ἀκμπάρ διὰ τὴν παρτίδα αὐτὴ, ὥστε διέταξε καὶ κρέμασαν τὸν ἱερασιεὺς του, ὁ ὁποῖος ἦταν καὶ ἀντίπαλός του στὸ παίγνδι.

Ὁ αὐτοκράτωρ Ἀκμπάρ εἶνε ὁ ἰδρυτὴς τοῦ ἀνακτόρου τῆς Φατεχπούρ—Σικρί καὶ ὁ πρῶτος Μεγάλος Μογγόλος, ὁ ὁποῖος, μολοντὶ Μουσουλμάνος, πῆρε Ἰνδὴ γυναῖκα, θέλοντας ἔτσι νὰ δώσῃ τὸ παρράδειγμα τῆς προσεγγίσεως στοὺς κατοίκους τῆς χώρας ποὺ ἀνῆλθαν σὲ διαφορετικὰς θρησκείας.

Κάθε σέζονος τοῦ μονάρχου εἶχε ξεχωριστὴ κατοικία, χτισμένη σύμφωνα μετὰ τὸν ρυθμὸ τῆς πατρίδος τῆς. Ἰνδικῶς ρυθμῶς γὰρ τὴν κατοικία τῆς Ἰνδίας, μαυριτανικῶς γὰρ τῆς Ὀθωμανικῆς σουλτάνης, εὐρωπαϊκῶς γὰρ τῆς Χριστιανικῆς—γιατὶ ὑπῆρξε καὶ Χριστιανὴ σύζυγος Μεγάλου Μογγόλου, στὴν κατοικία τῆς ὁποίας σῶζεται ἀκόμα ἓνα παρεκκλήσιον μετὰ τὸν Ἑστανωμένο.

Οἱ τοῖχοι τῶν γυναικείων αὐτῶν διαμερισμάτων ἦσαν στολισμένοι μετὰ ζωγραφισμένα καὶ ἀνέγλυφα ἀνθῆ, μετὰ ρομπινία, ρομπινία καὶ τεράστια. Τὰ ἀνθῆ διατηροῦνται ὡς σήμερα, οἱ ποταμοὶ λῆθι δὲν ἱσχύουν περὶ. Μονάχα στὸν Πύργον τοῦ Γασεμουδ σῶζονται ἀκόμα στὸ διωκτικόν τῆς αὐτοκρατορίας μερικὰ ρομπινία.

Τὰ παράθηρα τῶν γυναικείων αὐτῶν διαμερισμάτων ἔχουν «καμάρια» ἀπὸ λεπτὸ μάρμαρον, κατεργασμένον σὲ σχέδιον δαντέλλας. Μοιάζουν δὲ τόσο καταληρητικὰ μετὰ ἀληθινὴ δαντέλλα, ὥστε πρέπει νὰ πληρώσῃ κανεῖς καὶ νὰ τὰ ἐγγίσῃ γὰρ νὰ καταλάβῃ περὶ τίνος πρόκειται.

Ὅλη αὕτη ἡ ἀέραντη πόλις τῆς Φατεχπούρ χτίστηκε σὲ διάστημα ἑξῆς ἐτῶν, ἀπὸ τὸ 1569—1575. Ἡ παράδοσις ἀναφέρει σχετικῶς, ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ Ἀκμπάρ, ἔδωκε ἀπόγονος, κατὰ σειράν διαδοχῆς στὸν θρόνον, τοῦ μεγάλου Ταμερλάνου, δὲν ἀποκοιτῶντας πατέρα, μολοντὶ εἶχε πολλὰς γυναῖκες, ἡ ὁποία ἀνῆλθαν σὲ διάφορες φυλὰς καὶ θρησκείας. Ἐπῆγε λοιπὸν καὶ ρώτησε τὸ μάγο Σαλίμ τί ἔπρεπε νὰ κάμῃ γὰρ ν' ἀποχτήσῃ διάδοχον, καὶ ὁ μάγος τοῦ ἀπάντησε πὺς ἔπρεπε νὰ χρίσῃ μιὰ πόλιν. Ἔτσι, ἔπειτα ἀπὸ ἑξῆς χρόνα χτίστηκε ἡ Φατεχπούρ.

Πέρας δέκα χρόνα ἀκόμα καὶ ἡ γυναῖς τοῦ Ἀκμπάρ εἶχαν καταστῆ περὶ ὑπεροβολικὰ... γόνιμες! Ἐπειδὴ δὲ δὲν μποροῦσε νὰ μετριάσῃ ἡ γονιμότης των, ἐξαιτίας ὁ αὐτοκράτωρ στὸν μάγο Σαλίμ καὶ τὸν ρώτησε τί ἔπρεπε νὰ κάμῃ. Κι' ὁ σοφὸς μάγος τοῦ συνέστησε τότε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν πόλιν!

Ἔτσι ἐκτίσθη τότε ἡ πόλις καὶ ἐγκαταλείποντο μετὰ τὴν εὐνοῖα ποὺ ἀλλοῦσε κανεῖς σήμερα γόνιμα!

Ἀπ' ὅλους τοὺς Μεγάλους Μογγόλους ξεχωρίζε ὁ αὐτοκράτωρ Σαχ—Ζαχάν, ὁ ὁποῖος ἐβασίλευσε κατὰ τὰ μέσα τοῦ 1600.

Ὁ αὐτοκράτωρ αὐτὸς ὄχι μόνον

ὑπόφερε κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς βασιλείας του νὰ διεξαγάγῃ νικηφόρους πολέμους καὶ νὰ ἐπεκτείνῃ ὑπεροβολικὰ τὰ ὅρια τῆς αυτοκρατορίας του, ἀλλὰ ὑπῆρξε καὶ ἑνθερμὸς ὑποστηρικτὴς τῶν καλῶν τεχνῶν, τῶν γραμμάτων καὶ τῶν ἐπιστημῶν. Ἐκτὸς τούτων, ὁ Σαχ Ζαχάν ἦταν καὶ φημισμένος ποιητής. Στὰ τραγούδια του ἐξηνεῖται τὰ πολεμικὰ κατορθώματα τῶν ἡρώων τῆς πατρίδος του.

Ἀπ' ὅλες τῆς γυναῖκες του, ὁ Σαχ—Ζαχάν ἀγαποῦσε καὶ ἐκτεμνέτο ξεχωριστὰ τὴν ὀμορφὴν Σουλτάνα Τάξ—Μαχάλ—Μπέγκαν, ἀπὸ τὴν ὁποία δὲν ἐννοοῦσε ν' ἀποχωρισθῇ καὶ διὰ τὴν ἀκόμα ἔκανε ἐπιστροφάς.

Ἡ Σουλτάνα αὕτη διακρινόταν ὡς αὐτοκράτωρ Σαχ—Ζαχάν.

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

ΤΑ ΕΞΥΠΝΑ ΚΑΙ ΚΟΥΤΑ

Συζητικές φιλοφρονήσεις :

— Δέν μπορώ νά καταλάβω, αγαπητή μου, πώς μπορείς νά φο-
ρῇς στό κεφάλι σου τὰ μαλλιά μιάς ἄλλης γυναίκας!

— Μήπως καί σύ, ἀγαπητέ μου, δέν φορεῖς στά πόδια σου τό
δέσμη... ἐνός ἄλλου ἄνδρα;

— "Αχ! ἄντρα μου... Κουράστηκα πολύ σήμερα... Είμαι μου-
σουλμένη!..

— Πάλι μισό; Ποτέ σου δέν ἐννοεῖς, τέλος πάντων, νά τελειώ-
σῃς μιά δουλειά!..

Χαιρεκακία :

Ἡ παπαδιά.—Μά τί ἔχεις σήμερα, παπα, καί πηδᾷς ἀπ' τή
χαρά σου;

Ἁ παπαῖς.—"Αστα, ἀστα! Θά παντρεύω σήμερα τό... μεγα-
λείτερο ἐχθρό μου!

Στό ξενοδοχεῖο :

Ἁ διευθυντής.—Γιάννη, ἔδωσες τό λογαριασμό στόν
κύριο τοῦ πλαγινού δωματίου;

Ἁ υπηρέτης.—Μάλιστα, κύριε,

Ἁ διευθυντής.—Μου φαίνεται παράξενο. Τόν ἀκούω νά
τραγουδιά ἀκόμα!..

Μεταξύ φίλων.

—Τί ζῶν ἐνε ἐκείνου ὁ Κώστας! Δέν μπορεί
ν' ἀνοίξῃ, φίλε μου, τό στόμα του χωρίς νά πῇ φρέ-
ματα, κουτσομποῖο καί ὑπερβολές.

—Κι' ὅμως, τό προῖ ἀκριβῶς μου ἔλεγε ὅτι εἰ-
σαι ἄνθρωπος πολύ καθῶς πρέπει.

Ἁ νεῖκος (πρός μιά γνωστή του γεροντοκό-
ρη).—Δεσποινίς, ἀπόψε ἔβλεπα στόν ὕπνο μου, ὅτι
σᾶς ἐξήγησα σέ γάμο! Τί νά σημαίνει ἄραγε τό ὄνει-
ρο αὐτό;

Ἁ νεῖκος.—Σημαίνει, ὅτι εἰσθε περισσότερο ἔ-
ξυπνος ὅταν κοιμᾶστε, παρά ὅταν εἰσάστε ξύπνιος!

Κάποιος γιαντρός πλήττει φοβερὰ στήν ἐξοχή ὁ-
πον παρατηρεῖται.

—"Ω, ἀδερφέ, λέει, καλύτερα νάλεγε κι' ἡ ἐξοχή καί τό καλό
της! Δέν ἔχει κανεῖς πῶς νά σκοτώσῃ τήν ὥρα του!

Κι' ἕνας κωμικοτραγικός συνάδελφός του :

—Δέν τῆς... γράφεις καμιά συνταγή σου;

Ἁ κύριος ἐρωτᾷ τόν νέο ὑπηρετή του :

—Μήπως εἶσαι παντρεμένος;

—"Οχι, κύριε. Ἡ γραμματεῖς πού βλέπετε στό πρόσωπό μου,
εἶνε... ἀπό μιά ἀληθινή γάτα!..

Ἁ παπᾶς (στό μπικέρ).—Ἁ μεγαλειέτος ἐχθρός τοῦ ἀν-
θρώπου εἶνε τό κρασί. Δέν τό ἔχεις, εὐλογημένη μου;

Ἁ παπᾶς.—"Επειδή τό ἔχεις, γι' αὐτό καί ἐγώ ἀγαπᾶω
τό κρασί. Τό Εὐαγγέλιο πού διαβάζεις, παπα μου, δέν λέει : «ἀγα-
πάτε τοὺς ἐχθρούς σας»;

ἀνι μονάχα γιά τό θάρος καί τήν ἀνδρεία πού ἐπεδεικνυε στοὺς
διαφόρους πολέμους στό πλευρό τοῦ σιζύγου της, ἀλλά καί γιά τὰ
φιλόφρονα αἰσθήματά της καί τίς ἀγαθοεργίες πρὸς τοὺς ὑπέρ-
βους της.

Στὴν ἐκστρατεία τοῦ Ντεγκάν, ἡ Σουλτάνα Μπέγκιμ πέθανε
κι' ὁ θάνατός της βύθησε σέ ἀπαρηγόρητη θλίψη τὸν αὐτοκράτορα
Ζαχάν. Ἐπειδὴ δὲ διακοῦσε ὁ πόλεμος, διέταξε καί τὴν ἐθαλάσ-
μωσαν κι' ἔτσι ἐπὶ δύο χρόνια πού βαστάζε ἡ ἐκστρα-
τεία ἐκείνη, τὴν εἶχε μέσα σὴν σαναὶ τῆς, μὴ θέλον-
τας νά τὴν ἀποχωρήσῃ. Ὑποσε τὴν μετέφερε καί
τὴν ἔβαλε στήν "Αἶμα, ὅπου σῶζεται ἀκόμα τὸ ὑπε-
ροχο μανσολεῖο της, σὲ μιά ὄχθη τοῦ ποταμοῦ Ζι-
ουήμα.

Σὲ τέτοιο πένθος εἶχε βυθισθεῖ τὸν αὐτοκράτορα ὁ
θάνατος τῆς αὐτοκρατορίας, ὥστε ὅταν γύρισε στήν
πρωτεύουσά του, κλειστήρε στ' ἀνάκτορό του καί δέν
ἤθελε νά ἐπικοινωνήσῃ με κανέναν ἐπὶ δύο ὁλόκληρα
χρόνια.

Κατὰ τὸ χρονικὸ αὐτὸ διάστημα, ὁ αὐτοκράτορ-
ποιητὴς συνέθεσε τὰ δραστήρια τραγούδια του, ἐμ-
πνευσμένα ἀπὸ τὸν πόνο καί τὴν ἀγάπη πρὸς τὴν ἀ-
λησμόνητη Τάξ—Μαζάλ—Μπέγκιμ, τὴν ὡραία, τὴ
σοφὴ καί καλόκαρδη...

ΑΠΟ ΤΟΝ ΞΕΝΟ ΤΥΠΟ

ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

"Ἐνας φυλακισμένος πού ἐφευρίσκει νέον εἶδος ἡλεκτρικῶν
λαμπτήρων. Πῶς ὁ κατάδικος Νο 1325 τῶν σωφρονιστικῶν
φυλακῶν τῆς Τεργέστης ἔγινε διευθυντὴς μιάς μεγάλης ἐ-
πιχειρήσεως καί πᾶμπλευτος. Πῶς ἔπιασε ἡ κατὰρ ἐνὸς
Ἑβραίου. Σαμουὴλ ὁ ἄφωνος, ὁ ὅποιος δέν μίλησε ἐπὶ 30
ἐλόκληρα χρόνια. Μιά πρωτοφανὴς ἐγχείρησις, κτλ.

Στὶς σωφρονιστικῆς φυλακῆς τῆς Τεργέστης λειτουργεῖ ὁλόκλη-
ρο ἐργοστάσιο κατασκευῆς ἡλεκτρικῶν λαμπτήρων. Στὸ ἐργοστάσιο
αὐτὸ ἐργάζεται καὶ κάποιος Ἑβραῖος Μπελλότι, μηχανικὸς ἡλεκτρο-
λόγος, καταδικασμένος σὲ πενταετὴ φυλάκιση.

Ἁ μηχανολόγος, λοιπὸν, αὐτὸς ἐφευρε πρὸ καιροῦ μιά νέα μέθοδο
κατασκευῆς λαμπτήρων, οἱ ὁποῖοι, χάρις στήν ἐφευρέσει του, θὰ
στοιχίζωιν πολλὸ φθηνότερα ἀπὸ τὰς.

Ἁ Μπελλότι πῆρε ἀμείωσις τὸ σχετικὸ δῶλομα ἐνδυσχερύνει
κι' ἔπειτα ἀπευθύνθηκε σ' ὅλους τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν Ἱταλικῶν ἐρ-
γοστασίων κατασκευῆς ἡλεκτρικῶν λαμπτήρων, προσφέροντας σὲ
πλειοψηφία τὴν ἐκμετάλλευσί τῆς ἐφευρέσεώς του.

Μολοντὸν τοῦ προσεφέρθησαν κολλασαῖα ποσὰ γιά τὴν ἔξαγορά
της, ὁ Μπελλότι ἀποτίμησε νά τὴν παραχωρήσῃ σ' ἕνα μεγάλο ἐρ-
γοστάσιο τοῦ Τουρίνου, σὸ ὁποῖο προσελήφθη ὡς συνεταιρὸς.

"Εἶσι, ὁ ὅν ἀριθμὸν 1325 κατάδικος τῶν φυλακῶν τῆς Τεργέ-
στης διευθύνει μὲς ἀπ' τὸ κελλὶ τῆς φυλακῆς του τίς ἐργασίες τῆς
ἐταιρείας του, ἡ ὁποία, χάρις στήν ἐφευρέσει του, κερδίζει καθημερι-
νῶς τεράστια ποσὰ. Ὅταν δὲ μετὰ δεκαπέντε μῆ-
νες ὁ Μπελλότι θ' ἀποφυλάκισθῇ, θὰ βρεθῇ κάτοχος
ἀκριτῶν ἐκατομμυρίων ληρτῶν.

Πρὸ ἡμερῶν πέθανε στὴ Νταργκνόβα τῆς Βου-
δαπέστης ἕνας Ἑβραῖος ὀνόματι Σαμουὴλ Φρόμμερ,
παιδογνώστος μὲ τὸ παρατσούκλι «Σαμουὴλ ὁ ἄφω-
νος».

Ἁ Ἑβραῖος αὐτὸς ἐπὶ τριάντα ὁλόκληρα χρόνια
δέν ἀνοίξε οὔτε μιά φορά τὸ στόμα του γιά νά μι-
λήσῃ. Ἁ μακροχρόνια αὐτὴ βουδωμῖα του ἦταν ἀ-
ποτέλεσμα ἐνός ὁρκου : Πρὸ τριάντα χρόνων ὁ
Φρόμμερ, ἀκού μάλιστα μιά μέρα μετ' ἡ τῆς γυναί-
κα του, τῆς εὐχρίθηκε νά καί ζωντανή! "Υστερ' ἀπὸ
λίγες ἡμέρες, κατὰ σύμπτωσι, ἐνῶ ὁ Φρόμμερ ἀ-
ποσιόαζε στὴ Βουδαπέστη, ἔπιασε φωνὴ τὸ σπᾶν
του καί κάρτε ἡ γυναῖκα του μαζί μετ' αὐτὴν μικρὰ παιδιὰ του.

Κατάληκτος γιά τὴ σύμπτωσι αὐτὴ καί θλιμμένος ὑπερβολικά,
ὁ ἄτυχος Ἑβραῖος συμβουλεύθηκε τὸν ραββῖνο τῆς πόλεως του τί
ἐπρεπε νά κἀν γιά νά ἐξέλθῃ ἀπὸ τὴν ἀμαρτία πού εἶχε κάμει.
Κι' ὁ ραββῖνος τοῦ ἐπέβαλε νά μὴ βγάλῃ πειὰ μιλία ἀπ' τὸ στόμα
του ὡς ὅτου νά πεθάνῃ. Κι' ὁ Φρόμμερ ἀτόμεινε βουδὸς μέχρι θά-
νατου.

Οἱ μεγαλειέτος ἐχθροὶ τῶν ταυρομαχιῶν τῆς Ἰσπανίας ὑπῆρξαν
ἀνέκαθεν οἱ Πάτα.

Τὸν 16ο αἰῶνα ὁ Πίος 5ος, μὲ μιά βούλα του ὠρεῖε ὅτι θὰ ἦ-
σαν ἀφωρισμένοι οἱ θεαταὶ καὶ οἱ παῖδα τῶν ταυρομαχιῶν. "Υ-
στερ' ἀπὸ ὀκτὼ χρόνια ὅμως, ὁ Πάπας Γρηγόριος 13ος, πεζόμε-
νος ἐπὶ τὸ βασιλεῖος Φίλιππου Β', περιόρισε τὸν ἀφωρισμὸν μονάχα
στοὺς κληρικοὺς. Μά ἀργότερα αὐτὸς, ὁ Σίξτος 5ος κωτηρίασε τὸ
ἄγριο αὐτὸ ἔθιμο, λέγοντας ὅτι δέν μπορούσαν νά ὀνομαστοῦν Χρι-
στiani οἱ ἄνθρωποι πού ἐνθουσιάζονταν μετ' ἡς ταυρομαχίας.

Τελευταία, αἱ φιλόδοξοι ὀργανώσεις τῆς Εὐρώπης ἐξήγησαν καί
αὐτὴ τὴν ἐπέμβασι τοῦ Πάπα γιά τὴν κατάργησι τῶν ταυρομαχιῶν.
Πρόκειται νά καταργηθῇ λοιπὸν τὸ ἄραιο αὐτὸ ἔθιμο : Νά δοῦμε...

Στὸ Δημοτικὸ νοσοκομεῖο τῆς Ρώμης ἔγινε πρὸ ὀλίγων μηνῶν
μιά πρωτοφανὴς πράγματι ἐγχείρησις σ' ἕνα παιδά, τὸ ὁποῖον τὴ
μὴν εἶχε φάει ἕνας ἔξαγριομένος σκύλος.

Ἁ πατέρα τοῦ μικροῦ, ὁ ὁποῖος μετ' ὀλίγην ὥρην ἔβλεπε, ὅτι τὸ
παιδί του θὰ ἔμεινε οὐκ ἐνόητα παραμορφωμένο σ' ὅλη τὴν τὴ ζωὴ,
τὸ πῆρε ἀμείωσις μετὰ τὸ ἀτύχημα καί τὸ δόνησε
στὸ Δημοτικὸ νοσοκομεῖο, γιά νά τοῦ περιποιηθῶν
τὴν πληγὴν του.

Ἐκεῖ ὅμως ὁ διάσημος χειρουργὸς καθηγητὴς τοῦ
Πανεπιστημίου Ρώμης κ. Ροσσέλι, ἀκού τὸν ἐξή-
τασε, εἶπε στὸν πατέρα του ὅτι μπορούσε νά τοῦ
βάλῃ καινούργια μὴν, φτάνει νά τὸν ἄφανε νά κόψῃ
τὸ μεγάλον δάχτυλό τοῦ ἐνός ποδιοῦ του! Ἁ φτωχὸς
πατέρας, στήν ἀπελπισία του, δέχθηκε εὐχαριστῶς.
Τότε ὁ καθηγητὴς χειρουργὸς ἔκοψε τὸν μεγάλο δά-
χτυλό τοῦ ἀριστεροῦ ποδιοῦ τοῦ παιδιοῦ καί τὸν κό-
πησε στὴ θέσι τῆς μῆτης, ἀκού προηγουμένως ἔκαμε
τίς ἀναγκαῖες τροποποιήσεις σὲ σάργανο αὐτὸ ὄγκο.
γιά νά πᾶρῃ τὸ στήμα πού ἤθελε.

Ἁ ἐγχείρησις ἐπέτυχε κι' ὁ μικρὸς ἔχει σήμερα
κανονικωτάτη μὴν.

